

то семейство-то отъ тѣхъ да пріеме ся надѣваше, они не ѹ оставиха на отшествіе-то ѹ осень злосчастни предвѣщанія. Двама обаче отъ пай бѣдни-те и непознати-те заточени обжриахася камъ Прасковія и ободриха я съ нихны-те со-вѣты. « Видѣлося е, говориха, работы много по « мучин да сполучатъ, повече отъ какво-то « нѣкой ся надѣва. Ако она неможе до Госпо- « даря да стигне она Ѣе намѣри защитници « кон-то за нея Ѣе говорятъ, когда-то оны я « познаять и като настъ я обыкнать. » На 31 « Августа като ся зазоряваше, двама-та тыя человѣцы дойдоха пакъ за да ѹ пожелаютъ добра путь и да ѹ пристоятъ на отшествіе-то. Они уже готова я намѣриха за голѣмо-то путешествіе и на товарена съ една турба, коя-то она отъ колѣ приготвила бѣше. Баща ѹ даде ѹ карбовна-та коя-то онъ обрѣкалъ ѹ бѣше; но сна никакъ нерачеше да я пріеме; она му казваше че това малко количество пещеше може до Петербургъ да я заведе, а нимъ потребна можеше да стане. Токмо една рѣшителна заповѣдь отъ баща ѹ може да я склони карбовна-та да земе. Двама-та заточенинъ поискаха и они да приложатъ нещо на малкій-атъ капиталъ кой-то тя